

Panium - Angka Dua Puluh Hiji

Gerakan nuju kana hukum Minggu di tanah anu mulya

Jeff Pippenger

2026-03-05

Sajarah ti ayat genep welas nepi ka dua puluh dua dina Daniel sabelas dimimitian jeung ditungtungan ku hiji tipifikasi ngeunaan hukum Minggu. Mimiti jeung tungtung ieu garis anu sarua téh nangtukeun tandatangan Kristus, minangka Alfa jeung Omega. Sacara nubuat, ieu nuntut sangkan ayat genep welas disaluyukeun jeung ayat dua puluh dua. Lamun ieu dipigawé, éta ngalihkeun sajarah tanah anu mulya, sakumaha diwakilan ku garis urang Makabe, kana sajarah ayat sapuluh nepi ka lima welas.

Para Makabeus

Pemberontakan Maccabees ngagambarkeun dua puluh dua taun anu dimimitian dina 1776 sarta réngsé nalika Amérika Sarikat jadi karajaan kagenep dina nubuat Alkitab dina 1798. Ieu nandaan yén angka dua puluh dua téh mangrupa hiji sajarah anu langsung patali jeung waktu ahir dina 1798, nyaéta tempat ayat opat puluh tina Daniel sabelas dimimitian.

Patalina angka dua puluh dua jeung taun 1798 penting pikeun dipikawanoh. Pemberontakan Makabe, dina ngalambangkeun revolusi Amérika, nyaluyukeun duanana revolusi nagri nu mulya (harfiah jeung rohani) minangka revolusi-revolusi anu nolak tata-nagara bangsa Seleukid jeung para raja Éropa, kitu deui tata-garéja Yunani jeung Roma. Dina duanana kasaksian sajarah, Yunani jeung Roma ngawakilan raja kalér.

Garis turunan Makkabe dipidangkeun dina ayat dua puluh tilu, tapi éta ngawakilan hiji sajarah anu dimimitian 33 taun sanggeus Panium dina ayat lima belas, sarta saeutik leuwih ti saratus taun saméméh Pompey dina ayat genep belas. Garis éta réngsé dina pangadilan salib, hiji pangadilan anu lumangsung nepi ka taun 70 M, sanajan mangsa pangadilan éta dina ayat dua puluh dua ngan saukur dicirian minangka salib. Sacara nubuat, garis Makkabe, anu ngawakilan tanah anu mulya ti 1776, tuluy 1798 ku dinasti Hasmonea, sarta saterusna dinasti Herodes nepi ka salib jeung taun 70 M, réngsé dina ayat dua puluh dua, sarta dimimitian ku dua puluh dua taun ti 1776 nepi ka 1798. Dua puluh dua taun ti 1776 nepi ka 1798 ogé ngalambangkeun dua puluh dua taun ti 9/11 nepi ka 2023, anu dilambangkeun minangka dua puluh dua poé dina Daniel sapuluh. Garis Makkabe dimimitian jeung dipungkas ku “dua puluh dua.”

Opat Pamingpin Romawi

Ayat genep welas nepi ka dua puluh dua sacara langsung ngaidentifikasi opat pangawasa Romawi sarta ngawakilan garis séjén dina éta ayat-ayat. Garis Makkabi disaluyukeun dumasar kana prinsip ‘ngulang jeung ngagedéan,’ sedengkeun garis Romawi sacara langsung diwakilan dina éta ayat-ayat. Pompey nalukkeun dua halangan anu kahiji tina tilu halangan, nalika Roma naék kana tahta minangka karajaan kaopat dina nubuat Alkitab dina perang Actium taun 31 SM. Anjeunna

dituturkeun ku Julius Caesar, Augustus Caesar, jeung Tiberias Caesar. Pompey téh saurang jéndral, sedengkeun tilu lambang anu pamungkas dihiijikeun minangka para kaisar.

Nu pamungkas tina opat pamingpin éta pupus dina ayat ka dua puluh dua, di tempat Kristus disalibkeun; ku kituna urang kedah ngabalikkeun pamingpin pamungkas tina opat pamingpin Roma éta ka hukum Minggu dina ayat ka genep belas. Lamun ieu dipigawé, Pompey bakal ngawakilan nu kahiji tina opat pananda jalan, anu pananda jalan kaopat jeung pamungkasna sajajar jeung hukum Minggu dina ayat ka genep belas. Ayat ka genep belas bakal diwakilan ku Tiberias Caesar, jeung perang Panium dina ayat ka lima belas bakal diwakilan ku Augustus Caesar, perang Raphia dina ayat ka sabelas ku Julius Caesar, ku kituna nandaan Jenderal Pompey minangka ayat ka sapuluh jeung 1989.

Ieu nunjukkeun yén “sajarah nu disumputkeun” dina ayat kaopat puluh tina Daniel sabelas, nyaéta sajarah ti runtuhna Uni Soviét dina taun 1989 nepi ka hukum Minggu dina ayat kaopat puluh hiji, dilambangkeun ku tilu garis nu buat anu kapanggih dina sajarah anu dilambangkeun ku ayat-ayat sapuluh nepi ka dua puluh tilu. Kaum Makabe, para panguasa Romawi, jeung tilu peperangan tina kakawasaan proksi Roma.

Ieu téh anu katilu kalina sim kuring datang ka aranjeun. Ku sungut dua atawa tilu saksi, unggal perkara bakal diteguhkeun. 2 Korinta 13:1.

Tilu Perang Proxy

Ayat kasapuluh nandaan ahirna Perang Siria kaopat anu kajadian ti taun 219 nepi ka 217 SM, nalika Antiochus III Magnus (anu Agung) ngumpulkeun deui kakuatanana pikeun nyanghareupan peperangan dina ayat kasabelas, nyaéta peperangan di Raphia anu bakal dilambangkeun ku Julius Caesar. Ayat kasapuluh nandaan ragragna Uni Soviét dina taun 1989 sakumaha dilambangkeun dina ayat kaopat puluh, sarta Pompey saluyu jeung sajarah éta. Ayat ka genep welas ngalambangkeun panaklukan nagri mulya Yuda, anu janten tipologi hukum Minggu di Amérika Serikat, tapi Pompey ogé saluyu jeung taun 1989, sarta dina taun 1989 Roma modéren nalukkeun halangan kahijina, tapi ku kitu dina waktu anu sarua manehna sacara rohani nalukkeun Amérika Protestan nalika manehna ngagoda Ronald Reagan sangkan ngawangun pasatujuan rusiah jeung nagri mulya éta. Hiji pasatujuan jeung sundal Roma ku saurang raja ngalambangkeun cabul rohani.

Dina taun 1989, palacur Romawi mimiti kaluar tina tujuh puluh taunna pikeun ngalakonan jinah jeung sakabéh raja-raja bumi. Raja anu kahiji nyaéta Amérika Serikat dina taun 1989, sabab Amérika Serikat ogé dilambangkeun ku Ahab, anu nikah ka Izebel, anu mangrupa palacur Tirus dina Yesaya dua puluh tilu.

Jeung bakal kajadian dina poe eta, Tirus bakal kaliwat ku poho salila tujuh puluh taun, nurutkeun kana mangsa hiji raja; sanggeus ahir tujuh puluh taun, Tirus bakal nyanyi kawas hiji palacur. Candak kacapi, ngideran kota, eh palacur anu geus kaliwat ku poho; alunkeun wirahma anu merenah, nyanyikeun loba lagu, supaya maneh dipikaremember. Jeung bakal kajadian sanggeus ahir tujuh puluh taun, yén PANGERAN bakal nganjang ka Tirus, sarta manéhna bakal balik deui kana upah palacuranana, sarta bakal ngalacur jeung sakabéh karajaan

dunya anu aya dina beungeut bumi. Yesaya 23:15–17.

Awéwé cabul éta dipopohokeun dina “waktu ahir” taun 1798 nalika manéhna narima tatu maotna, sakumaha digambarkeun dina ayat kaopat puluh tina Daniel sabelas. Dina “waktu ahir” taun 1989 manéhna ngamimitian mangsa panyageuran tatu maotna ku ngalakukeun cabul jeung karajaan anu bakal jadi anu pangheulana maksa tanda kakawasaanana. Karajaan éta digambarkeun ku Ahab, jeung ku Perancis, anu nempatkeun kapapaan dina tahta bumi dina taun 538 sarta jadi karajaan pangutamana anu ngarojong naékna kakawasaan kapapaan. Ku sabab éta, maranéhna dibéré gelar “anak cikal gereja Katolik,” kitu deui “putri pangkolotna gereja Katolik.” Perancis jeung Ahab duanana nyaksian kana peran Amérika Sarikat ti taun 1989 nepi ka hukum Minggu.

Dina Yesaya dua puluh tilu, aya awéwé palacuran Tirus, anu ogé nyaéta awéwé palacuran dina Wahyu tujuh welas, anu dina tarangna kaserat Babul Agung. Ieu téh “hilap” dina sajarah Amérika Sarikat, dimimitian dina taun 1798, nalika kapausan eureun jadi karajaan kalima dina nubuat Alkitab, nyaéta sato galak ti laut dina Wahyu tilu welas. Saterusna Amérika Sarikat ngamimitian peranna salaku karajaan kagenep dina nubuat Alkitab, nyaéta sato galak ti bumi dina Wahyu tilu welas. Tungtungna Amérika Sarikat jadi raja pangutamana tina sapuluh raja dina Wahyu tujuh welas. Sajarah simbolis tina hiji mangsa “tujuh puluh taun,” nyaéta “poé-poé hiji raja,” ngagambarkeun tujuh puluh taun nalika Babul maréntah minangka karajaan kahiji dina nubuat Alkitab. Ieu ngalambangkeun sajarah Amérika Sarikat ti taun 1798 nepi ka hukum Minggu, nalika garis lahiriah sajarah Amérika diwakilan ku tanduk Republik, sedengkeun garis batiniahna diwakilan ku tanduk Protestan. Dua tanduk éta ngalambangkeun jantung Konstitusi anu nyadiakeun pamisahan antara tata nagara jeung tata garéja, sarta éta anu jadi poko perkara masa depan Amérika.

Tujuh puluh taun geus ditangtukeun supaya palacuran Tirus kaliwat tina pangeling-eling, tuluy ti mangsa ahir dina taun 1989 nepi ka hukum Minggu manéhna mimiti ngawih. Manéhna ngamimitian ku pasatujuan rusiah nalika manéhna ngarebut agama Amérika Protestan sarta ngaruntuhkeun struktur pulitik raja kidul ku rubuhna Uni Soviét. Hiji mangsa tujuh puluh taun anu puncakna aya dina hiji sajarah nalika Antiokhus Agung keur nangtung di tengah hiji kurun tujuh belas taun anu kabagi jadi sapuluh jeung tujuh, anu lamun dikalikeun hasilna “tujuh puluh.” Dina awal dua ratus lima puluh taun lahiriah anu réngsé di antara Raphia jeung Panium, nubuat waktos batiniah salila dua rébu tilu ratus taun dimimitian ku “tujuh puluh” minggu anu ditangtukeun ka umat Daniel. Dina ahir tujuh puluh minggu éta, dina 34 M, Israil baheula salalawasna geus ditalak ku Allah tina jadi umat perjangjian pilihan-Na, sarta Allah harita geus asup kana perkawinan jeung pangantén Kristen-Na sarta harita keur ngalegaan panarimaan ka bangsa-bangsa sanés.

207 BC Antiochus nangtung di tengah “tujuh puluh,” nandakeun ahir status bangsana anu dipikaresep salaku “tanah kamulyaan,” tempat Anjeunna milih pikeun ngadegkeun Israél modéren. Ahir Amérika Sarikat salaku karajaan kagenep dina hukum Minggu nyaéta ahir tina “tujuh puluh taun” dina Yesaya. Garis dua ratus lima puluh taun Antiochus nandakeun panutupan mangsa kasempetan pikeun tanduk Républikan Amérika Sarikat, pas saméméh hukum Minggu dina ayat genep belas. Dua rébu tilu ratus taun anu réngsé nalika pangadilan dimimitian dina 22 Oktober 1844 ngalambangkeun waktu nalika pangadilan ditutup dina hukum Minggu. Dua rébu tilu ratus

taun dimimitian ku tujuh puluh minggu anu nandakeun ahir Israél harfiah salaku umat pilihan Allah. Ahir tina sakabéh mangsa dua rébu tilu ratus taun disimpulkeun ku gerakan Protestan anu réngsé nalika gerakan Advent diteruskeun nepi ka hukum Minggu. Nalika panto anu katutup taun 1844 diulang deui, panto-panto bakal nutup kana tanduk Républikan, tanduk Protestan, jeung sato pamaréntahan.

Pikeun Antiochus nangtung antara mangsa sapuluh jeung tujuh, hartina anjeunna nangtung dina ahir mangsa percobaanna. Mangsa pamasihan kasempetan tobat pikeun pamaréntah Amérika Sarikat, anu mangrupikeun sato galak bumi, ditutup dina hukum Minggu, tapi mangsa pamasihan kasempetan tobat pikeun tanduk Républikan ditutup saméméh hukum Minggu.

Yesus ngandika ka anjeunna, "Kami nyebut ka maneh, lain nepi ka tujuh kali, tapi nepi ka tujuh puluh kali tujuh." Mateus 18:22.

Babasan “tujuh puluh kali tujuh” téh hiji-hijina tempat dina Alkitab anu angka-angka diungkabkeun ku cara kalikeun saperti kitu. “Tujuh puluh kali tujuh” nyaéta opat ratus salapan puluh taun anu geus “ditangtukeun” pikeun umatna Daniel. Ieu téh tujuh puluh minggu anu ngawitan dua rébu tilu ratus, sarta dina ahir dua ratus lima puluh taun ti titik awal anu sarua, Antiokhus sumping ka tengah sapuluh jeung tujuh. Antiokhus Agung di dinya nyokot tempatna dina lalakon-lalakon pamungkas caritana dina drama suci ngeunaan pasalia gedé.

Panto anu katutup taun 1844 ngagambarkeun panto anu katutup tina hukum Minggu, sarta saméméh hukum Minggu dina ayat genep welas aya hiji mangsa tujuh taun anu dimimitian ku Antiokhus nandaan ahir karajaanna, lajeng karajaanna réngsé dina panutup éta tujuh taun. Mangsa tujuh taun éta ngagambarkeun waktu pangujian gambar sato galak, sarta mangsa éta dimimitian dina hukum Minggu anu kahiji taun 321. Saméméh hukum Minggu anu kahiji, anu jadi perlambang hukum Minggu anu panungtung, aya hiji mangsa sapuluh taun anu dimimitian ku hiji dekret. Dina “dekret” taun 313 pangujian anu digambarkeun ku sapuluh taun dimimitian, tuluy Antiokhus ngaluarkeun hukum Minggu anu kahiji sarta mangsa kasempetan tobat tina tanduk Républikan lekasan. Dina ahir tujuh taun, Panium jeung hukum Minggu sumping, ngahasilkeun pamisahan antara wetan jeung kulon dina taun 330.

Pompey

Dina ayat genep belas, Pompeius nalukkeun tanah anu mulya, tapi dina jangka waktu dua taun ti taun 65 nepi ka 63 SM, Pompeius, dina minuhan Daniel dalapan ayat salapan, sajatina nalukkeun “wetan” jeung “tanah [anu mulya],” minangka perlambang tina panaklukan ganda dina ayat opat puluh jeung taun 1989.

Halangan katilu pikeun Roma kahir bakal dilaksanakeun ku Augustus Caesar, anu kacatet minangka nu ngadegkeun Triumvirat Romawi resmi anu kahiji, ngalambangkeun pakumpulan tilu rupa resmi anu kahiji di Roma. Nya dina waymark katilu para pamingpin Romawi éta pakumpulan tilu rupa sacara resmi ditandaan dina sajarah Romawi. Nya dina hukum Minggu dina ayat genep belas éta pakumpulan tilu rupa tina naga, sato galak, jeung nabi palsu diteguhkeun, tuluy manuk kajahatan diteundeun deui ka tempatna di Sinear, sakumaha geus dipidangkeun ku Zakharia.

Augustus Caesar ngadegkeun Triumvirat Romawi resmi anu kahiji, nanging ku para sajarawan éta disebut Triumvirat Kadua, sabab Julius Caesar ogé ngadegkeun hiji Triumvirat, tapi éta lain Triumvirat resmi pamaréntahan Romawi. Patalina Julius jeung Augustus Caesar minangka lambang tina pakumpulan tilu rangkep antara naga, sato galak, jeung nabi palsu dina hukum Minggu anu bakal geura datang, dilambangkeun ku Julius dina awal gerakan pikeun maksa panerapan hukum Minggu sarta ku Augustus dina ahirna. Hubungan nu buat éta ogé digambarkeun ku pengepungan Cestius dina taun 67, anu sanggeusna dituturkeun ku pengepungan Titus. Julius nyaéta Cestius jeung Augustus nyaéta Titus. Julius jeung Augustus ngawakilan pakumpulan tilu rangkep, sedengkeun Cestius jeung Titus ngawakilan hiji pengepungan.

Mangsa nalika gerakan pikeun hukum Minggu mimiti sacara profétis dina taun 313, nyaéta dina Édik Milan. Tuluy dina taun 321, dina titik tengah tina jangka tujuh belas taun éta, hukum Minggu anu kahiji sumping. Léngkah katilu tina pamisahan karajaan jadi wétan jeung kulon, anu ngagambarkeun pamisahan di Amérika Sarikat antara jalma-jalma anu narima jeung anu henteu narima tanda sato galak atawa segel Allah, nyaéta taun 330. Aya runtuyan hukum-hukum Minggu anu ngarah kana hiji hukum Minggu, jeung taun 321 ngagambarkeun hukum Minggu anu kahiji, anu ngarah kana hukum Minggu anu panungtungan dina taun 330.

Béda jeung dua ratus lima puluh taun Antiochus, dua ratus lima puluh taun Nero nandaan hiji mangsa dalapan taun, titik tengah tina hukum Minggu anu kahiji, tuluy salapan taun. Baris demi baris, Antiochus jeung Nero nandaan dua mangsa anu dilambangkeun ku tilu waymark. Dina duanana garis, waymark anu kahiji jeung anu panungtung sarua, nyaéta hiji dekret dina awal anu ditandaan ku hiji perkawinan anu ditungtungan ku hiji pepegatan, sarta perang antara raja kalér jeung raja kidul dina awal jeung dina panungtunganana. Hukum Minggu anu kahiji taun 321 di tengah-tengahna kudu jadi tempat Antiochus nangtung. Anjeunna nangtung dina kacindekan hiji prosés pangujian anu dilambangkeun ku sapuluh taun, sarta prosés pangujian éta nembongkeun Antiochus minangka nu kadalapan anu asalna tina nu tujuh, sabada anjeunna ngawangun hiji gambar sato galak anu jadi nu kadalapan anu asalna tina nu tujuh. Dina waktu anu sarua, saratus opat puluh opat rébu ngalangkungan hiji prosés pangujian sarta robah tina garéja Laodikia anu katujuh kana garéja Filadelfia anu kadalapan.

Dina hukum Minggu anu kahiji, pangwangunan gambar éta dimimitian, sarta réngsé dina hukum Minggu dina Wahyu tilu welas, ayat sabelas, hiji ayat anu mintonkeun sabandingan antara awal Amérika Sarikat minangka anak domba jeung ahirna minangka naga. Tilu welas téh lambang pambarontakan, sarta lambang pambarontakan dina kontéks ayat sabelas, jeung Amérika Sarikat nu nyarita saperti naga, nya éta tanda sato galak; ari lambang jalma-jalma anu boga meterai Allah téh nya éta angka sabelas. Wahyu 13:11 nuduhkeun pamisahan antara jalma-jalma anu narima tanda sato galak jeung anu narima meterai Allah dina hukum Minggu nalika Amérika Sarikat nyarita saperti naga.

Wanci pangujian gambar sato galak miboga tanda-tanda husus anu nandaan datangna, bari dina waktos anu sami ogé ngajentrekeun tungtungna. Ti jaman Nuh nepi ka pesta tarompet, Allah teu kungsi robah; Anjeunna salawasna ngumumkeun heula hiji mangsa pangujian saméméh éta datang. Pangumuman-pangumuman-Na kapanggih dina pangandika nu buat-Na. Kalolobaan urang Advent

(abdi nganggap kitu) teu nyaho yén dina karuksakan Yerusalem aya dua kali pangepungan, atawa yén poé karuksakan ahir éta téh poé anu sarua dina sataun jeung poé nalika Nebukadnesar ngancurkeun Yerusalem jeung Bait Allah pikeun kahiji kalina—mangsa alfa. Maranéhna bisa ogé teu nyaho yén pangepungan-pangepungan éta dimimitian dina pésta-pésta suci sarta réngsé dina hiji pésta suci, atawa yén lilana mangsa pangepungan éta tilu satengah taun. Lamun maranéhna teu nyaho fakta-fakta éta, mangka sigana moal mungkin maranéhna ningali yén Julius Caesar nandaan awal wanci pangujian gambar sato galak dina gambaranana anu pangsampurnana. Ku “gambaran anu sampurna,” anu dimaksud ku abdi nyaéta minuhan ahirna.

Mangsa anu sarua digambarkeun ti taun 1888 nepi ka undang-undang Minggu, sarta tuluy deui ti 9/11 nepi ka undang-undang Minggu, nanging kacumponan anu sampurna tina mangsa nubuat ngeunaan ngadegkeunana gambar sato galak, sakumaha diwakilan ku Konstantinus Agung dina mangsa 313 nepi ka 330, dimimitian dina kapersidenan présidén anu ka dalapan ti saprak waktu ahir dina taun 1989.

Ti undang-undang Minggu anu kahiji, mangsa pangujian ngeunaan Sabat jeung Minggu mekar dina hiji mangsa anu digambarkeun ku tujuh taunna Antiochus. Tujuh taun garis Antiochus dikalikeun ku salapan taun garis Nero hasilna genep puluh tilu, sarta dina 63 SM Pompey nalukkeun tanah anu mulya minangka panggenapan ayat genep welas tina Danielabelas. Dina undang-undang Minggu salapan raja bakal ngaku Amérika Sarikat minangka raja pangutamana tina sapuluh raja anu sapuk mikeun karajaan maranéhna ka palacuran Tirus, anu satuluyna baris ngalakukeun jinah jeung sakabéh raja di bumi.

Sasuai jeung struktur nubuat tina misil sapuluh parawan, perkawinan antara sato galak jeung nabi palsu lumangsung dina taun 1989, tapi dina hukum Minggu éta perkawinan dipuncakkeun. Hiji fraktal tina sajarah éta nyaéta mangsa pangadilan pikeun nu hirup anu dimimitian dina taun 2001, dina 9/11. Ti dinya nepi ka hukum Minggu, mangsa pangrojong gambar sato galak, anu ogé mangsa panyegelan saratus opat puluh opat rébu, pangadilan dilaksanakeun ka umat perjangjian Allah, jeung ka tanah tempat maranéhna geus cicing dina minuhan nubuat perjangjian Ibrahim. Dina mangsa éta, garéja Laodikea Advent Poé Katujuh diadili, tuluy jalma-jalma anu ngaku dirina parawan ogé diadili. Ku kituna, tanduk Protestan diadili, sarta éta diadili dina mangsa nalika mimitina partéy Démokrat tina tanduk Républik diadili nepi ka taun 2024, nalika pangadilan ka kaum Républikan tina tanduk républikan ayeuna keur lumangsung. Pamaréntahan konstitusional nyaéta sato galak anu mawa dua tanduk éta sarta diadili dina hukum Minggu.

Ti taun 1989 nepi ka hukum Minggu, éta digambarkeun dina hiji fraktal ti 9/11 nepi ka hukum Minggu, tapi panggenapan nu sampurna tina ngadegkeun gambar sato galak téh aya dina présidén ka dalapan anu asalna ti nu tujuh. Tujuh belas taunna Nero mangrupikeun fraktal tina sajarah 9/11 nepi ka hukum Minggu. Tujuh belas taunna Antiochus ogé sarua. Perkawinan Reagan jeung pakumpulan rusiah disampurnakeun ku pakumpulan kabuka dina mangsa jabatan présidén ka dalapan. Nu kahiji tina perkawinan alfa jeung omega dilambangkeun ku Patriot Act dina taun 2001, nalika hukum Inggris dirobah jadi hukum Romawi. Perkawinan édit Milan nandaan awal panggenapan nu sampurna tina ngadegkeun gambar sato galak. Strukturna dumasar kana struktur perkawinan sapuluh parawan, sarta ngagambarkeun perkawinan palsu anu kajadian salila

perkawinan nu sajati.

Mangsa pangujian gambaran sato galak téh ngagambarkeun “ujian” anu kudu urang lulus saméméh urang “disegel.” Imah Allah dihukum heula, tuluy dina hukum Minggu, jalma-jalma anu aya di luar imah Allah dihukum. Mangsa pangadilan pamungkas, boh di jero imah Allah boh saterusna ka balaréa anu ageng, dimimitian ku hukum Minggu anu kahiji. Bakal aya hiji hukum Minggu anu kahiji di Amérika Sarikat anu bakal nandaan mimiti tina kasampurnaan jeung kacumponan pamungkas tina mangsa pangujian gambaran sato galak, anu saterusna réngsé dina hukum Minggu anu nyumponan Wahyu 13:11. Hukum Minggu éta téh hukum Minggu anu pamungkas di tanah kamulyaan. Hukum Minggu anu pamungkas di tanah kamulyaan téh hukum Minggu anu kahiji di dunya, anu nandaan mangsa pangujian gambaran sato galak pikeun dunya. Mangsa pangujian dunya dimimitian dina hukum Minggu di Amérika Sarikat dina ayat ka sabelas pasal tilu welas. Nalika Amérika Sarikat “nyarita” saperti naga dina hukum Minggu anu baris geura datang, ayat ka dua welas jeung saterusna dina éta pasal ngagambarkeun mangsa pangujian gambaran sato galak pikeun dunya.

Ku sabab éta, nubuat Nero salila dua ratus lima puluh taun anu dipungkas ku tujuh belas taun anu dimimitian ku édik dina taun 313, tuluy dituturkeun ku hukum Minggu anu kahiji dina taun 321, teras ku pamisahan wetan jeung kulon dina taun 330, penting pikeun dipaluruh. Tilu léngkah dina garis Nero téh nyaritakeun panganiayaan, Nero jadi lambang panganiayaan jeung mangsa 250 taun ngawakilan garéja Smirna anu réngsé dina taun 313 nalika garéja kompromi sumping. Léngkah katilu nandaan ahir hiji karajaan, ku kituna lamun dilarapkeun ka Amérika Serikat, éta ngawakilan hukum Minggu jeung peralihan ti karajaan kagenep ka karajaan katujuh jeung kadalapan. Lamun dilarapkeun ka dunya, waymark katilu téh mangrupa panutupan mangsa ujian manusa, anu ditipologikeun ku panutupan mangsa ujian pikeun Amérika Serikat dina awal mangsa pangujian dunya ngeunaan patung sato galak.

Ieu sababna Augustus Caesar, nu katilu tina opat pangawasa Romawi nu ngarah ka hukum Minggu, dilambangkeun ku salib, sakumaha ditepikeun dina ayat ka dua puluh dua, tiasa ngawakilan salib, sanajan anjeunna bakal dituturkeun ku Tiberias, anu ogé ngawakilan salib. Mangsa pangujian gambar sato galak téh mangrupa pangujian rangkep dua nu mimitina nguji bumi, tuluy laut. Bumi nyaéta Amérika Sarikat, sedengkeun laut nyaéta dunya.

Uji patung sato galak ngahasilkeun gandana tanda-tanda; di dinya alfa tina periode kadua ogé mangrupa omega tina periode kahiji. Taun 321 nyaéta hukum Minggu anu kahiji dina sajarah nubuat, sarta dina tujuh belas taun anu nandaan mangsa uji patung sato galak, 321 téh hukum Minggu anu kahiji di Amérika Sarikat anu ngarah ka hukum Minggu omega tina mangsa uji patung sato galak di tanah anu mulya. Sanajan kitu, 321 ogé mangrupa hukum Minggu anu kahiji pikeun dunya, ku kituna taun 321 nandaan titik tengah boh tina awal boh tina ahir mangsa uji patung sato galak. Taun 313 nyaéta awalna, sarta awal éta mangrupa hiji édit, anu jadi pralambang hukum Minggu. Tujuh belas taun Nero nandaan hiji periode ningkatna hukum-hukum Minggu nepi ka panutupan mangsa kasempetan manusa.

Piagem éta ngalambangkeun hukum Minggu anu kahiji anu ngarah kana panutupan masa kasempetan. Pompey nyandak Yuda dina ayat genep welas, ngalambangkeun hukum Minggu, sarta Julius Caesar ngawangun Triumvirat anu kahiji, sanajan éta mangrupa hiji union tilu rupa anu henteu resmi, para sajarawan tetep nandaan éta minangka anu kahiji. Tipifikasi Julius Caesar ngeunaan union tilu rupa dina hukum Minggu, ngalambangkeun Triumvirat resmi Augustus Caesar anu dituturkeun ku Tiberias dina kayu salib. Kaopat pamingpin Romawi éta sadayana ngalambangkeun hukum Minggu, sakumaha ogé katilu léngkah tina tujuh welas taun Nero.

Pompey saluyu jeung 1989; Julius saluyu jeung ayat sabelas; Augustus saluyu jeung ayat lima welas, jeung Tiberias jeung ayat genep welas. Carita ngeunaan Julius dina ayat-ayat éta ngawengku lalampahanana ka Mesir jeung Cleopatra. Sajarah éta diulang deui ku Marc Antony. Marc Antony nyaéta jéndral utama Julius Caesar dina mangsa Julius dipaéhan ku dua puluh tilu tusukan. Dua puluh tilu ngawakilan hukum Minggu, sarta pupusna Julius ku 23 tatu téh mangrupa hiji karajaan anu lekasan dina hukum Minggu. Marc Antony, Augustus Caesar, jeung Marcus Lepidas tuluy ngawangun Triumvirat resmi anu kahiji pikeun males pupusna anjeunna. Salah sahiji tina éta kakawasaan anu tiluan, nyaéta Marc Antony, baris ngulang patepungan Julius jeung Mesir sarta Cleopatra.

Boh Julius boh Marc Antony, duanana lambang Roma, sarta Cleopatra téh lambang Mesir jeung Yunani. Anjeunna ngawakilan kakawasaan Yunani di Mesir, duanana lambang naga, ari Julius jeung Marc Antony mah lambang sato galak. Dina hubunganana minangka awéwé, Cleopatra téh gareja, anu ngajadikeun Julius jeung Marc Antony nagara. Cleopatra ngawakilan hiji awéwé anu dua kali dipisahkeun ti para kakasihna urang Roma anu karajaan; kahiji dina taun 1798, tuluy deui dina panutupan mangsa rahmat nalika anjeunna nepi ka tungtungna bari taya nu nulungan. Karuksakan ahirna aya dina perang Actium dina taun 31 SM. Nu meunang dina perang Actium nyaéta Augustus Caesar, ku kituna urang manggihan yén Pompey pupus di Mesir, Julius kungsi patepang jeung Cleopatra di Mesir, éta didobelkeun dina sajarah Marc Antony, tuluy Augustus Caesar ngeureunkeun éta hubungan di Actium. Actium nandakeun hukum Minggu, sabab dina perang Actium halangan katilu pikeun Roma disingkirkeun, sarta Roma kapir kakaisaran mimiti maréntah salila tilu ratus genep puluh taun, minangka panggenapan Daniel 11:24.

Pompey nyokot dua halangan nu kahiji, sarta Augustus nu katilu.

Tuluy ti salah sahiji maranéhna kaluar hiji tanduk leutik, anu beuki ngagedéan kacida, ka beulah kidul, ka beulah wétan, jeung ka tanah anu éndah. Daniel 8:9.

Pompey nyaéta taun 1989, waymark kahiji tina tilu kakawasaan pulitik anu kudu ditumpes ku Roma modéren nalika tatu maotna keur diubaran. Uni Soviét, dituturkeun ku Amérika Sarikat sarta ogé Perserikatan Bangsa-Bangsa dina ayat opat puluh hiji tina Daniel sabelas. Perangna kakawasaan kapapaan téh sipatna pulitik jeung agamis, sarta sacara nubuat kakawasaan agamis Amérika Sarikat geus ditaklukkeun nalika pakta rusiah antara Reagan jeung Paus Yohanes Paulus II kalaksanakeun. Sasaran kapapaan ngawengku tilu halangan pulitik jeung tilu kakawasaan agamis. Dina taun 1989 salah sahiji tina tilu kakawasaan pulitik disapukeun, Protestantisme, salaku hiji kecap anu saéstuna hartina ngalawan Roma, ogé disapukeun ku présidén Amérika Sarikat dina

sajarah anu sarua. Tilu kakawasaan pulitik éta nyaéta Uni Soviét, Amérika Sarikat, jeung Perserikatan Bangsa-Bangsa, sedengkeun sasaran agamisna nyaéta Protestantisme, babarengan jeung rupa-rupa agama naga, anu sakabéhna dianggap spiritualisme. Tilu agama anu mingpin dunya ka Armageddon nyaéta Protestantisme murtad, Katolikisme, jeung spiritualisme; sarta pasualan internal kakawasaan kapapaan antara idéologi konservatif jeung liberal di jero garéjana, bareng jeung perpecahan Katolikisme ortodoks, mangrupa halangan agamis, sedengkeun dua halangan agamis séjén anu kudu ditaklukkeun ku Katolikisme nyaéta Protestantisme murtad jeung spiritualisme. Protestantisme disapukeun dina taun 1989.

Upama pergulatan internal Katolik sakumaha digambarkeun dina rupa-rupa nubuat Katolik anu asalna tina pesen-pesen Fatima dipisahkeun tina usaha-usahana pikeun ngungkulan kakawasaan-kakawasaan agama di luar agamana sorangan, mangka kameunangan alpa-na atas Protestantisme nyaéta aliansi rusiah Reagan, jeung kameunangan omega-na nyaéta aliansi kabuka taun 2025. Pergulatanna jeung garéja-garéja ortodoks ogé digambarkeun ti hiji kameunangan awal dina taun 1989 nepi ka kameunangan ahir di Panium.

Pompey sajarah jeung taun 1989, jeung dua kameunanganana ka “wétan jeung tanah nu éndah,” sakumaha Daniel ngaidéntifikasi éta dina pasal dalapan ayat salapan, ngawakilan kameunangan rohani jeung pulitik kapausan ngalawan urut Uni Soviét, sarta kameunangan rohani nu ngiringanana ngalawan tanah mulya tina Protestanisme nu ngaku-ngaku. Julius Caesar baris éléh di Raphia, sakumaha Antiochus III ogé éléh, jeung sakumaha Zelenskyy bakal kitu. Julius téh poko bahasan dina ayat tujuh welas nepi ka salapan welas, tuluy Augustus Caesar nangtung minangka nu ngangkat pajeg. Tiberias Caesar keur maréntah dina mangsa salib, ku kituna Tiberias téh hukum Minggu dina ayat genep welas.

Ieu nyaluyukeun Augustus jeung Panium dina ayat lima belas, sarta perang Raphia dina ayat sabelas jeung Julius. Perang Panium téh mangrupa perang dunya katilu anu dimimitian pas saméméh hukum Minggu dina ayat genep belas, tapi tuluy robah jadi perang Actium. Panium téh perang darat (Amérika Serikat) jeung Actium téh perang laut (dunya). Augustus digambarkeun di Panium dina jajaran opat panguasa Romawi, sarta anjeunna téh pamingpin sabenerna di Actium. Di Panium, Antiochus nyanghareupan Mesir, anu sapakat jeung Roma, jeung di Actium Augustus nyanghareupan Mesir (Cleopatra) anu sapakat jeung Roma (Marc Antony). Ieu ngandung harti yén Pompey ngawakilan ayat opat puluh nepi ka taun 1989, sarta Tiberias ngawakilan hukum Minggu dina ayat opat puluh hiji. Julius Caesar datang dina taun 2014 nalika Perang Ukraina dimimitian sakumaha ditandakeun ku perang Raphia dina taun 217 SM.

Ieu netelakeun yén ayat tujuh welas nepi ka dua puluh dua dimimitian dina taun 1989 jeung dipungkas dina hukum Minggu, ku kituna éta mangrupa sajarah anu sajarah jeung “sajarah nu disumputkeun” dina ayat opat puluh. Garis nubuat urang Makabe ogé sajarah jeung “sajarah nu disumputkeun” anu sarua pisan éta. Garis para panguasa Romawi keur ngaidéntifikasi Roma modéren, sato galak dina Wahyu genep welas, sarta garis urang Makabe ngajelaskeun nagri anu mulya, nabi palsu dina Wahyu genep welas. Garis tilu peperangan ngaidéntifikasi kameunangan atas raja kidul, naga dina Wahyu genep welas.

Éta tilu garis ngalambangkeun tilu kakawasaan anu mingpin dunya ka Armageddon, sarta dina ayat opat puluh éta dilambangkeun minangka raja kidul, naga, raja kalér, sato galak, jeung kareta-kareta, pasukan nu nunggang kuda, sarta kapal-kapal nyaéta nabi palsu. Tilu garis ti ayat sapuluh nepi ka dua puluh tilu ngalambangkeun tilu kakawasaan dina sajarah nu disumputkeun tina ayat opat puluh, anu teu leuwih jeung teu kurang ti hiji gambaran anu lumangsung terus ngeunaan tilu poko perkara anu dilambangkeun dina sajarah nu kabuka tina ayat opat puluh.

Ayat Hiji

Ayat hiji nepi ka opat nangtukeun “waktu ahir” dina taun 1989, kitu deui dalapan présidén Amérika Sarikat ti titik mimiti éta, sarta ditungtungan ku présidén kadalapan anu pamungkas jeung jauh leuwih beunghar. Dina ayat opat, raja éta jadi raja dunya, sakumaha dilambangkeun ku Aleksander Agung, raja Ahab, sapuluh raja dina Wahyu tujuh belas, sapuluh kaom dina Jabur dalapan puluh tilu, jeung sapuluh bangsa anu ditepikeun minangka lambang dunya dina léngkah pangheulana pisan tina perjangjian Allah jeung Abram dina Kajadian 15:18–21.

Ayat kahiji nepi ka ayat kaopat ngagambarkeun sajarah ti taun 1989 nepi ka persatuan tilu rangkep dina hukum Minggu di ayat kaopat puluh hiji, ku kituna éta saluyu jeung opat pamingpin Romawi, garis Makkabeus, jeung tilu peperangan dina ayat sapuluh nepi ka lima belas, anu babarengan nyusun sajarah anu disumputkeun tina ayat kaopat puluh.

Ayat lima nepi ka salapan ngagambarkeun hiji garis nubuatan anu sampurna ngawakilan sajarah ti 538 nepi ka 1798, sarta nyayagikeun logika sajarah jeung nubuatan pikeun ngartos pentingna waktu ahir dina ayat opat puluh. Logika éta ngajelaskeun ayat sapuluh minangka pambalasan pikeun sajarah dina ayat lima nepi ka salapan, sarta ku cara kitu netepkeun logika taun 1989. Ieu hartina yén ayat hiji nepi ka dua puluh tilu tina Daniel pasal belas ngawakilan lima garis nubuatan anu sajajar jeung sajarah nu disumputkeun dina ayat opat puluh. Opat ayat kahiji nyaritakeun ngeunaan Trump, présidén kadalapan anu asalna tina tujuh, anu geus ditangtukeun jadi raja pikeun sapuluh raja dina karajaan katujuh tina Wahyu pasal tujuh belas.

Ayat lima nepi ka sapuluh nandakeun sajarah anu ngarah ka taun 1798 tuluy ka taun 1989, nyaéta sajarah tina ayat opat puluh. Ayat sapuluh nepi ka lima belas nandakeun hiji sajarah ngeunaan tilu perang wakilan anu dimimitian dina taun 1989, anu kadua dimimitian dina taun 2014, tuluy présidén pangbeungharna nangtung dina taun 2015. Présidén pangbeungharna éta dipaéhan dina taun 2020, sarta dina taun 2022 perang Raphia ngaronjat, tuluy présidén pangbeungharna éta mulang deui dina taun 2024, sarta dina taun 2025 kapala sato galak jeung kapala gambar sato galak duanana dilantik.

Urang bakal neruskeun hal-hal ieu dina artikel salajengna.